

СЛАВЯНИНЪТЪ

ИСТОРИЧЕСКИ ВЕСТНИКЪ

Редакторъ: Боянъ Станчевъ.

Абонаменти:
за 1 година 60 лв., 6 м. 30 лв.
За реклама:
250 лева на кв. см.
Излиза седмично.
Адресъ: редак. „Славянинъ“
Варна.

Всѣки месецъ за 15 год.
сто хиляди лева
капиталъ, като се
застрахова само при
„ЛА НАСИОНАЛЪ“
ул. гургулята № 1.

Следете отъ днешния брой на в. „Славянинъ“ много интереснитъ впечатления отъ българина на генералъ Балбо — италиански министър на въздухоплаването, който, съ една ескадра отъ 34 хидроплана, посети Варна миналата година.

Интелигенция народъ и духовенство.

Като се говори за интелигенцията на единъ народъ, винаги се разбира онази частъ отъ интелигентното и съзнателното гражданство, което е пропито отъ идеалитъ на своя народъ и се бори словомъ и дѣломъ за тѣхното постижение. Ако единъ народъ имъ такава интелигенция, той никога не губи, той върви смѣло и твърдо по пътя на своето историческо-културно развитие.

Такава бѣше нашата интелигенция преди освобождението. Тя изнесе борбата за духовно и политическо освобождение. Тази интелигенция даде онѣя родолюбци и самоотвержени дѣйци, които положиха основитъ на нашата духовна и материална култура.

Но, уви, тази наша интелигенция си отива! Тя употребява всички усилия да подготви отъ растящото поколение достѣйни свои замѣстници, на които да предаде своя заветъ за продължение на народното дѣло. Усилията въ тая областъ бѣха голѣми, но за жалостъ, резултатитъ сѣ слаби и неутешителни.

„Линѣе нашето поколение, Навредъ злото и убийственъ мразъ! Ни топълъ лѣтъ, ни вѣхновение, Не пада върху насъ!“ (Ив. Вазовъ). Така ярко брисува сегашното положение, безсмъртна нашъ поетъ. И отъ него каква интелигенция може да се роди?! Това ние виждаме днесъ. Интелигенция безъ принципи, младежъ безъ възвишени идеали, безъ вѣра въ Бога и готова да руши, а не да твори!

Народътъ вижда това, което носи новото време. Този на-

родъ преживя войни и катастрофи и днесъ е още подъ заплахата на материалната и духовна разруха. — Този народъ е изгубилъ вѣрата въ свои тѣ политически водители и се страхува основателно за бъдещето.

Единичката надежда народа възлагаше на религията, на нашата народна църква. Но и тамъ какво става! Ние сме свидетели на опартизаняване на църквата, свидетели сме, какъ и чрезъ какви средства става избора на тия, които заставатъ на чело на нашата църква. Виждаме антагонизмъ, поквара на нашата църква. Съскръбъ на сърдцето констатираме, че единичкия стълбъ на който народа можеше да се опре, се клати и застрашава да се сгромоляса. Ние сме въ периода на сектанството, а то е продуктъ на незадоволено религиозно чувство, изникнало по сжщитъ причини, при които ги наплоди слабоото царъ Петрово царуване, тогазъ, когато византийщината бушуваше и разклащаше уничилено основитъ на нашата църква и държавя. Дали ние не преживяваме аналогиченъ случай и мислимъ ли да спремъ този разколъ за да спасимъ народа?

Самок огато народъ, интелигенция и църква си подаватъ ръчка и съ пълно съзнание за изпълнение свещенъ дългъ заработватъ за преустройство на общото благо, само тогазъ ние можемъ да говоримъ за творческа работа, въ противенъ случай ще наподобимъ на орелъ, ракъ и щука.

Servus.

Г-нъ Ст. Македонски
хрдожественъ директоръ на Варненската опера.

Негово Величество Царя въ странство.

Н. В. Царя, който пребивава въ двореца Евксиноградъ, замина цинкогито презъ Русе, Букурещъ, Виена за Германия. Нашиятъ печатъ и политическиятъ среди правятъ всевъзможни коментари около това пътуване на Царя, обаче всички тѣ сж прелпожления, защото отъ дворецитъ среди се пазятъ пълно мълчание по това пътуване.

Н. Ц. В. Князь Кирилъ пребивава въ двореца Евксиноградъ. Не е вѣрно съобщението на единъ мѣстенъ вестникъ, че князь Кирилъ шѣлъ билъ да си строи отдѣленъ дворецъ въ София. Единъ дворецъ човѣкъ ни увѣри, че князъ е много скромнъ и дѣмо кратиченъ и не би пожелалъ никога да му строятъ отдѣленъ дворецъ.

Международенъ кооперативенъ конгресъ

Виена 1. Тукъ се отвори международенъ кооперативенъ конгресъ, на който присъствуваха 604 делегати отъ 27 държави. Бившиятъ държавенъ канцлеръ Ренеръ, въ приветствената си речъ изтъкна грамадното развитие на кооперацията въ Виена. Виенската кооперативна кооперация има 92 хиляди члена, разполага съ 280 магазини и прави оборотъ годишно 53 милиона шилинга.

Вонедиктинския манастиръ изгорѣлъ

Берлинъ 1. Съобщаватъ стъ Мюнхенъ, че прочутиятъ бенедиктински манастиръ „Меттенъ“ билъ обхванатъ отъ пламъци. Цѣлата постройка на манастиря изгорѣла до основитъ. Въ последния моментъ пожарникаритъ едва успѣли да запазятъ манастирската църква и манастирския музей, съхраняващъ множество художествени ценности и библиотека, състояща се отъ 90 хиляди тома. По голѣма частъ отъ предмети на изкуството, имавши голѣма стойностъ, станали жертви на огъня.

Забраненъ полетъ Германия — Нью-Йоркъ

Победителитъ не се сждятъ. Германскиятъ авиаторъ фонъ Гронау — началникъ на въздухоплавателното училище, пожелалъ да прелети съ хидропланъ отъ Европа въ Америка, обаче правителството не му разрешило. Тогава фонъ Гронау решилъ да извърши полета безъ разрешение съ държавенъ апаратъ. Той склонилъ

трима млади авиатори, които току-що свършили училището, да го придружатъ въ този смѣлъ и опасенъ полетъ. Тайно приготвили тѣ всичко необходимо и една сутринъ, въ края на м. юлий, отлетѣли за островъ Исландия. Германското правителство, като се научило за мѣстонахождението имъ, повикало ги телеграфически да се завърнатъ, обаче тѣ не се подчинили и отлетѣли въ Греландия. Следующиятъ етапъ билъ Лабрадоръ и отъ тамъ въ Галифаксъ, където попълнили запаситъ си отъ бензинъ и продължили за Нью-Йоркъ. Въ последниятъ градъ тѣ пристигнали на 26 августъ, като слезли въ Нью-Йорското пристанище. Този успѣшенъ полетъ на фонъ Гронау и неговитъ млади съпътници ги превърна въ национални герои и германската преса единодушно се провиква: „Победителитъ не се сждятъ.“

Първиятъ полски параходъ презъ океана.

На 26 августъ т. г. е пристигналъ въ Нью-Йоркъ идящъ отъ Европа първиятъ полски презокеански параходъ „Полша“. Полската колония е устроила тържествено посрещане на парахода. Полша, ако и лишена отъ морски брѣгъ, създаде свое търговско корабоплаване и има вече 3 парахода и два съ 45 морски параходи. На 6 м. отъ свободното пристанище Данцигъ, Полша построила ново модерно пристанище, Гдиня, което стана полска морска база. Всички поляци, на ходящи се на служба въ чужди параходи, сж повикани въ полския търговски флотъ, като сж възнаградени много добре.

Най-голѣмиятъ прожекторъ на свѣта

Въ Чикаго сж се състояли традиционнитъ национални авиационни състезания. По този случай на най-високия небостъргачъ „Палмоливъ Булдингъ“ е построена кула, на която е монтиранъ най-силниятъ и най-голѣмъ прожекторъ на свѣта, предназначенъ за ориентировка на летцитъ. Този прожекторъ носи името на Линдбергъ.

Германскитъ маневри и чуждитъ военни аташета

На маневритъ, които произвежда сега германската армия не сж показани военнитъ аташета на Белгия, Полша и Франция, защото поменатитъ държави не сж поканили германскитъ военни аташета на маневритъ на своитъ войски.

РЕДОВНО автомобилно съобщение

Варна — манастира „Св. Константинъ“ и обратно

АВТОМОБИЛЪ № 161

Познатия, както на Варн. гражданство, така и на гоститъ на града шофьоръ **ВАРБАНЪ ЧОКОВЕВЪ** и тази година

ОТКРИВА РЕДОВНО АВТОМОБИЛНО СЪВЩЕНИЕ

между гр. Варна и мон. „Св. Константинъ“ съ автомобилъ № 161, при цена **25 лева**. Тръгване отъ гр. Варна сутринъ: **7, 9 и 11 ч.**; сл. об.: **3, 5, 7, 9 и 11 ч.**; отъ манастира „Св. Константинъ“ сутринъ: **8 и 10 ч.**; сл. об.: **1 1/2, 4, 6, 8, 10 и 12 ч.** **СПИРКА** гр. Варна кафене „Спирка“ — площ. „Мусалла“ до 7 ч. в. следъ 7 ч. **Бирария „Гроздъ“** до морск. градина. Разписанието се спазва точно.

Предпочитайте горния автомобилъ.

ТОЧИЛАРНИЦА

„СВѢТКАВИЦА“

ул. „Св. Климентъ“ 5 (задъ хотелъ „Комерсиалъ“), приема за поправка: **ПРИМУСИ, ЮТИИ, КЛЮЧОВЕ** и др. разни домакински желѣзни потреби. Точатъ се **машини за стрижене коси и коне**, ножници и всѣкви ножове, сжщо и ножчета на машини за месо.

Нашитъ моряци.

Ангелъ Симеоновъ,

помощникъ комендантъ на парахода „Царъ Фердинандъ“, е роденъ въ с. Лесичери — Търновско, въ 1904 г. Свършилъ 6 и класъ на Търновската гимназия, той чувствувалъ влечение къмъ морето и постъпва въ Морското машинно училище въ Варна, което свършилъ съ успѣхъ, а следъ това и навигационния курсъ за офицери при морската служба въ Варна. Въ 1927 г. е назначенъ на служба въ Българ. параход-д-во. Следъ две годишно плаване съ българскитъ параходи той билъ командированъ въ английското параходно д-во „Кунардъ Лайнъ“ въ Ливерпулъ, съ чиито параходи „Брешча“ и „Портъ Гизборнъ“ извършилъ околосвѣтско плаване, като обходилъ — Лондонъ — Нью-Йоркъ — Панама — Австралия и всичкитъ й пристанища (презъ Великия океанъ) островъ Тасмания — Адентъ — Портъ Саидъ — Гибралтаръ — Лондонъ. Следъ тсва плавалъ по линиитъ: Лондонъ — Хамбургъ — канала Кайзеръ Вилхемъ — Стокхолмъ и обратно. Обходилъ е и всичкитъ средиземноморски пристанища.

Плаването съ английски параходи му дава възможностъ да изучи добре английски и нѣмски езици, както и английската морска търговия. Ангелъ Симеоновъ е много-обещаващъ нашъ морякъ и ще бжде цененъ труженикъ на родното корабоплаване.

Осигурително Д-во
„ЛА НАСИОНАЛЪ“
капиталъ 100,000,000

Мизерствувалъ отъ любовъ къмъ китайски материи

Презъ априлъ т. г. въ Нью-Йоркъ умрѣлъ нѣкой си Вилиямъ Полъ, агентъ на застрахователно д-во, живѣлъ всѣкога въ мизерия. При все това, той завещалъ на Метрополитанския музей колекция отъ китайски материи. Отначало управлението на музея, слушайки за бедността на завещателя, предполагало, че това завещание е несериозно. Какво е било удивлението на директора на музея, когато наследството било прието и разгледано. Оказало се, че Вилиямъ Полъ събралъ колекция отъ редки по красота и ценностъ китайски материи. Всичкитъ си средства той изразходвалъ за тѣзи материи, къмъ които е питалъ особенъ на любовъ.

Търси съседружничъ за едно културно и доходно предприятие. Справка книжарницата А. Велчевъ, ул. Преславска, за Б. Д.

ХРОНИКА.

Варненска Популяренъ Банка съобщава, че отъ 1 септемврий работното време съ клиентитъ ще бжде отъ 8—12 часа пр. об. и отъ 2 до 4 ч. сл. об.

Климатическо училище и лѣтна почивна станция строи Сѣфийското училищно настоятелство при манастира „Св. Константинъ“, въ сѣдство съ държав. детски санаториумъ. Въ недѣля, на 31 августъ, биде положенъ основния камѣкъ на сградата, която ще бжде масивна и двуетажна.

Присъствуваха гости отъ София и официални лица отъ Варна. Следъ церемонията полагане основния камѣкъ имаше ядене, пиене и речи въ бюфета на манастира.

Варненската Общинска Опера е втора опера въ България. По случай откриването ѝ, на 27 м. м., получили сж множество поздравителни телеграми отъ цѣлата страна, между които и отъ министръ Цанковъ, отъ съюза артиститъ, глав. режисьоръ на Сѣфийск. опера и др.

† АНТОНЪ МИТОВЪ

На 20 августъ т. г. почина въ София голѣмия нашъ художникъ А. Митовъ, единъ отъ основателитъ на Художествената Академия и професоръ по история на изкуството.

Съ неговата ранна и така неочаквана смъртъ Художествената академия загуби единъ преданъ служителъ, където той съ достоинство служи четиредесетъ години на българското изкуство.

Талантътъ на А. Митовъ бѣ едно рѣдко съчетание на всички данини, нуждни за единъ ярецъ въ храма на изкуството. Тѣнакъ, необикновено финъ художникъ, винаги склоненъ къмъ идеализиране и хармоничностъ на линията и композицията, той бѣ врагъ на всѣкакъвъ маниеризмъ. Всичкитъ му платна иматъ едно особено, специфично за художника очарование и топлинота. Той обичаше мълчаливостъ, глуга, сжсламани покриви къщички на нашето село, неговитъ тихи нощи, стари улици, тъжната фигура на жътварката наведена надъ златниви морета, унесени въ боязливи мечти провинциални градчета...

Антонъ Митовъ, заедно съ Ив. Мървичка, сж първитъ наши битови художници, първитъ яреци, които ни показваха идиллията на родното и неговата елегия. Тѣ сж първитъ чедъ на селото, въ което се сливатъ въ мистична целувка земното и небесното, въ което се ражда сърдечното и рационалното, религиозния екстазъ и се превръща въ цѣломъждрена, бежествена хубостъ...

Антонъ Митовъ прехвърля границитъ на своето време. Всѣка негова творба носи ри-

тъма на едно велико сърдце, всѣки замахъ на четката, трепета на една божествена душа, всѣка багра е химнъ на голѣмъ човѣкъ.

А. Митовъ е роденъ въ Стара Загора презъ 1862 г. Художественото си образование е получилъ въ Италия. Още като ученикъ той показва забележително дарование и редка грижа за форма и стилъ. Още въ страната на голѣмитъ майстори на живописа той се оформява като художникъ и не измени на себе си до последния си часъ. Сравнение между неговитъ „Пазари“ и работитъ му отъ последно време откриватъ само една здрава еволюция и непрекъснато усъвършенствуване, но не и съществено изменение на неговия погледъ на художникъ.

Повече отъ стотина платна, които Митовъ ни оставя свителствуватъ за това. Тѣ сж единъ цененъ принсъ въ съкровищницата на родната живопис. Нѣколко по значителни отъ тѣхъ красятъ нашия народенъ музей.

Той е единъ отъ основателитъ на дружеството на художникитъ въ България. Той бѣ и уредникъ на нѣкогашното списание „Изкуство“.

Навѣкжде, колкото можа, той даде! Данъ ценна и навременна. Данъ искрена и топла! Поклонъ предъ сжщата паметъ на голѣмия художникъ и на човѣкъ съ рѣдко и благородно сърдце.

Д. Г. Аджемовъ

ОСИГУРЕТЕ
жена си и децата си
при
„ЛА НАСИОНАЛЪ“
ул. Гургулята 1.

Печатница Д. Тодоровъ
Варна.

Дрехите си ще подновите чрез химическо чистене, или пребоядисване само при МАТЕЙ НЕДКОВЪ & С-ие ул. „Царь Борисъ“ № 15.

ВАРНЕНСКАТА ОПЕРА.

Из 28 т. м., в лѣтния театър, при препълнен салон се даде премиера операта „Травията“ отъ Ж. Верди. Първият дебютъ на Варненската опера биде посрещнатъ съ истинска радостъ отъ варненци и това бѣ истинско тържество за Варна, чийто културенъ животъ и отдалеченостъ отъ столицата налагаха създаването на собствена опера. Радетелитъ на това културно дѣло, тихо и безшумно, съ единъ упоритъ трудъ, подготвиха условия и създадоха операта. Тѣ намѣриха подкрепа въ варненския общински съветъ въ лицето на енергичния и интелигентенъ кметъ на града.

г-нъ Първанъ Бяновъ,

който ознаменува своето кметуване съ създаването на операта.

Първият дебютъ биде изнесенъ много добре. Художественият директоръ на операта

г-нъ Ст. Македонски

видѣ увенчанъ съ успѣхъ своя упоритъ трудъ отъ нѣколко месеци насамъ.

Хвала на инициаторитъ и радетелитъ за това високо културно дѣло, което гражданството, съ своето масово посещение и бурни възторжни аплодисменти, две вечери по редъ, одобрява и възхвалява.

Музикалнитъ сили на Варна си подадоха братски ръка въ случая и на дѣло показаха, че въ единение и съгласъ ще издигнатъ града и въ културно отношение. Хвала имъ.

За успѣха на това дѣло допринесоха твърде много артиститъ отъ народната опера въ София: г-жа Е. Иововичъ-Ковачевска, г-нъ М. Люкчановъ и глав. диригентъ Тодоръ Хаджиевъ, които съ свититъ гостроли насърчиха младитъ сили на нашата опера.

Който дойде въ Варна и не посети БИРАРИЯТА

„ГОРНА ТРАКА“

нищо не е видѣлъ, нищо не е разбралъ.

Най-приятната разходка средъ природата е до бирариата

„Горна Трака“

на Евксиноградското шосе. Най-хубави хладни напитки и вкусни закуски, при чудно красивата гледка на чаровното море ще намерите само въ бирариия

„ГОРНА ТРАКА“

на **КОСТА МИХАЙЛОВЪ** на шестия километръ

Изъ съюза на журналиститъ

Думата е за провинциалнитъ журналисти, които сж подвѣргнати на мораленъ тормозъ отъ нѣколко псевдожурналисти — полуграмотници — търговци съ пресата, които успѣватъ да се домогватъ до министерствата и злепоставятъ провинциалния печатъ.

Редакторитъ и редовнитъ сѣтрудници на 58 провинциални вестници, обединени въ Съюза, сж изумени отъ домогванията на търговцитъ дори въ Министерския Съветъ!

Последното XVIII-то постановление, съ което се започва, щото рекламнитъ на държавнитъ и общински учреждения да се давали само въ нѣколко вестника, обявени за „сюзни“ отъ довершителитъ узурпатори на съюза, е уникумъ на подвѣждане.

Това трѣбваше да стане така, за да се стреснатъ и опомнятъ редакторитъ на 58 провинциални сериозни вестници и си зададатъ въпроса, кой ги вписва и отписва като „сюзни вестници“, кой ги представлява за такива и предъ официалната властъ въ страната?

Принципа: „равнопътии и владей“ намери пълно приложение въ случая. Една мафийка си назначава по 1 представителъ въ всѣки центръ, където има повече отъ 1 провинциаленъ вестникъ, обявява го за „сюзенъ“ и го поставя въ кървава борба съ колежитъ му въ града. Борбата продължава до степенъ на сѣмоизтребление, а въ това време мафийката ехидно протрива ржце и сатанински се смѣе надъ безумицитъ, които се самоуничтожаватъ.

Вмѣсто да си поддържатъ братски ръка и работятъ въ свсе журналистическо дружество или група за защита тѣхнитъ професионални, морални и материални интереси, посредствомъ Съюза, тѣ хаятъ силитъ си за сѣмоизтребление, изнемсгватъ, мизерствуватъ, а въ сжщото това време безграмотни търгари извличатъ блага, разкождатъ се безплатно по Б. Д. Ж. за смѣтка на провинциалния печатъ, пиршествуватъ по банкети, разкождатъ се съ автомобили...

Сюзната управа е вземала всички мѣрки да освѣтли вѣститъ въ страната, каква комерческа сдѣлка се цели съ страмежа да се монополизиратъ рекламнитъ само за 12 вестника въ провинцията.

Стегнати и здраво организирани журналистически дружества и групи, ще дезавуиратъ

ратъ узурпаторитъ и ще посочатъ кои сж „професионални“, журналисти.

Сюзътъ на провинциалнитъ журналисти моли всички държавни, общински и обществени учреждения, както и всички власти, търговски и индустриални предприятия и частни лица, когато се яви при тѣхъ нѣкой журналистъ, или редакторъ да говори за каквито и да било въпроси отъ името на организацията, да му поискатъ да се легитимира съ членска книжка носеща портретъ, издадена отъ Съюза, носеща негова печатъ, на български, немски и френски езици и подписанъ на председателя на Съюза г. Жеко Ив. Жековъ и сюзния секретаръ г. В. Станчевъ.

Всички лица, които биха се явили, безъ такава членска книжка, не сж сюзни членове и нѣматъ право да се представляватъ за такива.

Умоляватъ се всички сюзни журналистически дружества и групи, както и всички сюзни членове, да следятъ зорко за такива, защото сюзната управа има сведения, че отдѣлни лица, само съ една визитна карта, сж се представлявали въ обществени учреждения и сж говорили отъ името на Съюза безъ да иматъ нѣщо общо съ него.

Генералъ Балбо

Италиянски мръ на въздухоплаването.

Въ страната на храбрецитъ

(Впечатления отъ България)

Вече сме въ третия денъ на обиколката си. Сутринта излѣтахме отъ Тортено, днесъ на обѣдъ ще докоснемъ българската земя. Като че не е истина. Такава разнообразие на хора и страни въ тридневенъ пътване, кара ни да изглежда тѣ дни като месеци.

Днесъ прехода е кжсъ, само 275 км. Събуждането следователно стана въ единъ по удобенъ часъ, 6 часа. Отъ Терапия до Буюкъ Дерѣ пътя върху владенията на „непобедимия“ не ще трае повече отъ 10 минути.

Виждамъ, обаче веднага, че времето не обещава да бжде добро. Една мантия отъ ниски и сиви облаци покрива небето надъ Босфора. Панорамата до бива всичкитъ си най-хубави цѣтлове: — зеленината на дърветата и синевината на морскитъ води, нѣматъ живия блескъ отъ предния денъ, всичко потъва въ една сива атмосфера, влагата прониква до кости.

Току що сме амбаркували на нашитъ апарати и започна да вали Този най-малкъ преходъ вътрѣтно ще ни измъчи малко повече. Мисля за 14 тѣхъ апарата, които трѣбва да преминатъ едно голѣмо парче земя надъ Азия, а тѣмо надъ брѣга на Азия. Небето изглежда най-тъмно сиво. Върховетъ на планинитъ се губятъ между облаци, но нѣма какво да се прави. Нареджането за обиколката, е да се трѣгне на всѣка цена. Поздравихъ аташето и коменданта Марони, полковникъ Кипици, добритъ Кампачели и другитъ италианци дошли да наблюдаватъ излитането. Моитъ мотористи преглеждатъ моторитъ. Кана прави единъ бързъ прегледъ на апарата, готови сме.

Отъ командването се дава сигнала на който отговарятъ малкитъ червени флагове на апаратитъ. Моторитъ забучава, Перикитъ всмукватъ въздуха и... дъжда. Ягото прѣзва водитъ на залива и се издига.

Моитъ апаратъ е водачъ. Насочвамъ се въ кжси спирали за да наблюдавамъ групата отъ три ескадрили, които трѣбва да се повърнатъ надъ Мраморно море. Виждамъ ги да искачатъ Босфора къмъ Цариградъ, хвърчейки ниско до момента, въ който се изгубиха въ очертаната на височинитъ. Други 21 апарати, пре

ГОСПОДА ПУШАЧИ
Тютюнева фабрика

„МОМИЧЕ“

на М. К. Авгериниди — Варна

ПУСТНА СЕГА ВЪ ПАЗАРА

НОВО I-ВО КАЧ. ПАПИРОСИ
ВЪ РАЗКОШНИ БЪЛИ КУТИИ

Цигаритъ отъ това качество сж прегрѣвени отъ южнобългарскитъ ароматни ТЮТЮНИ

ТЪРСЕТЕ БЪЛИТЕ
КУТИИ „МОМИЧЕ“

Всички Божии създа- цѣтята, а домашнитъ ния обичатъ захарта. животни, като кучето и Животнитъ въ гората я коньтъ съ удоволствие получаватъ чрезъ ме- я хруска въ нашитъ дъ, насѣкомитъ чрезъ дъ.

вече къмъ края си и трѣбате упорствува.

Полека, полека приближаватъ къмъ Варна, планинитъ отминаватъ. Отъ тукъ нашия пътъ е надъ равнината, която само тукъ тамъ е на браздена отъ нѣкои ниски и вълнисти възвишения приличащи на дюни. Полетата сж добре обработени. Нивитъ сж почти готови за събиране.

Варна е пхната въ дъното на единъ естественъ заливъ съ очарователна околностъ. Задъ града се намира дълго и тѣсно езеро, единъ видъ криво водно гърло, приличащо на единъ фиордъ.

Отъ едната и отъ другата страна една двойна верига отъ възвишения го запазватъ отъ вѣтроветъ. Тукъ най-после ще имаме една котвена стоянка предварително приготвена и спокойна. Отъ високо оглеждамъ съ моята ескадрила градоуния и кокетенъ градъ Варна, който едновременно е и морска крепостъ, търговско пристанище и морски курортъ на България.

Следъ оглеждането на града, напредвамъ върху езерото, до като открива моя плавецъ, който е закѣтенъ близо до единъ плаващъ докъ. На дока е изваденъ единъ корабъ за поправка, върху моститъ на който се е натрупала една грамадна маса отъ хора. Когато слѣзохъ въ всдата, ентусиазирания викъ на дошитъ да видятъ, заглуши моторния шумъ и изпълни сърдцето ми съ възлнение. Въ този моментъ българскитъ народъ, храбръ и честенъ демонстрира израза на своя ентусиазъмъ, изразъ на дълбоко и истинско чувство на приятелство. Азъ изпреварихъ ягото езда съ 10 минути.

Чакамъ пристигането му. Исканъ да дебаркувамъ следъ като бжда сигуренъ за полета извършенъ отъ четиринадесетъхъ апарати които прекосиха брѣга на Азия. Чакането не е дълго, защото по направление на града се очертава бързо върху небосклонна първитъ сребристи точки отъ групата за командване, последвана веднага отъ ескадрилитъ въ тѣхната типична жглова форма.

Хвърчатъ всички ниско дватри пѣти върху Варна, после слизатъ къмъ насъ. Броя апаратитъ единъ по единъ, въ момента, когато се изтеглятъ въ означения редъ за да пристигнатъ на мѣстата си за заковане: тѣ сж 34.

И този спитъ е сжщо превъзможатъ и успѣшенъ.

Следва

Б. Доброполски

Пробивътъ на Добро Поле въ 1918 година.

Армията бѣше але хранена, цялата и отбрана въ дълбочина нѣмаше. Съ една рѣчъ тя бѣше войничка позиция безъ тактическа идея и мисль.

8) Всичко интелигентно се бѣше настанило въ щабовѣтъ, специалнитъ служби и тила. Въ окупитъ интелигентни нѣмаше.

9) Поквартата средъ народа и неуредицитъ въ страната.

10) Мизерното положение на едни и слуховѣтъ за голѣми богатства на други, които бѣха въ тила.

11) Агитациитъ на крайнитъ елементи и поведението на вестницитъ на комунисти.

12) Продължителността на войната и неизвестността до кога ще продължи.

13) Нелоялността на наши сюзници. Брестлитовския миръ Букурещкия миръ, Кондоминиума въ Добруджа и Маришкия въпросъ.

14) Голѣмината на фронта и малкото войски, отъ които се заемаше.

Армията бѣше разтегната въ една тънка линия отъ устието на р. Марица чакъ до рѣка Шкумба безъ всѣкакви резерви.

15) Първата позиция, особено на частитъ около Добро Поле, не бѣше добръ укрепена, нито отбраната добръ организирана. Ешалониране на пози-

20) Общата апатия, която бѣше обгърнала всички. Съ ревностното оповѣстяване на нѣкакви си Уйсонови принципи, войната бѣше въгубила всѣка популярностъ. Тя бѣ положително опротивѣла на всички, които носиха тежеститъ й.

Безпристрастиятъ и неопартизаней читателъ може да извади заключение имало ли е предателство на Добро Поле. И ако днесъ се намиратъ още дрѣвки дѣмагови да приписватъ „предателство“ на доброполскитъ мъченици, нека народа имъ отвърне съ презрение. Такива дѣмагови се срещатъ още, но тѣ сж именно преки и коевени виновници за катастрофата. Това сж хора, които мардѣрствуватъ въ тила, или пиршествуватъ въ сравнително тиха щабове, далечъ отъ огнения адъ на Добро Поле. Завъртали въ щабовѣтъ сж „силни на дѣла“, тѣ и днесъ се крепятъ на държавната трапеца, извличатъ блага, авансиратъ, крещатъ и бийки се въ гърдитъ пазятъ „освещения храмъ“ отъ бойцитъ, що пролѣха кръви на Добро Поле и сатанински скверната освещената паметъ на безукоризненитъ герои, които постигнаха съ коститъ си ова- край.

Тя е истината за пробива на Добро Поле.

Край.